

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 9. An dentur pisces foßiles?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

entalis Indiae capitaneus, erat. Postquam ad
navim accessit, omni vi conatum est in illam
conscendere; qua audacia omnes, qui naucem
custodiebant, in formidinem sunt dati. Quare
sudibus contisq; illud percutientes in mare re-
pulerunt. Tanta autem erat pertinacia, ut
repulsum ad alias duas naues nando propera-
ret, atque inibi etiam territos vectores in fu-
gam coniceret. Huius rei se, & quam pluri-
mos alios oculatos testes profitetur navigatio-
nis illius Capitaneus. Quis hic non potuisset
dicere,

*Emersere feri canenti è gurgite vultus
Aequorea monstrum Nereides admi-
rantes?*

Catull. de
Nuptijs
Pel. &
Thet.

Scio, dici posse, fuisse larvam ex Orco; sed
habentur alia exempla, ut illius Sirenis,
quæ in Hollandiam ducta manibus fila
ducere, nere, aliaq; similia hominum ope-
ribus facere didicit, & multis argumentis
ostendit, se larvam non esse.

§. IX.

An dentur pisces fossiles?

Inter alieni elementi habitatores nume-
randi sunt pisces qui fossiles appellantur.
Maximi prodigij loco, inter alia, narrat
Liuus, In Gallico agro, quæ induceretur

Tit. Liu.
l. 42. hist.
aratus

Leonic.
Variæ
hist. l. 2.
15. & l. 3.
cap. 12.
Camers
in Solinū
c. 56. Ca-
faub. in
Strabon.
Aristot.
lib. de
mirand.
cap. 69.
Plin. l. 9.
nat. hist.
cap. 9.

aratum, sub existentibus glebis, pisces emer-
fisse. Vidi ego ipse etiam varij generis pi-
sces è rupibus erutos, sed qui lapidesce-
rent. Et fossiles, in quibusdam terris in-
ueniri pisces, vnde cuniculorum, aut tal-
parum more extrahantur, Leonicens, Ioan. Camers, & Casaubonus affirmant.
Ac ne res noua putetur, habet antiquos
authores. Nam siue Theophrastus, siue
Aristoteles ipse, in libello de mirandis au-
ditionibus, ita loquitur. *Circa Babylonis
rigua decedentibus fluuijs in cauernis aqueis
hebetes pisces nonnullos remanere, proditur,
quos inde exire ad pabula pinnulis gradien-
tes crebro cauda motu, contraq; venantes re-
fugere in suas cauernas, & in his obuersos
stare, ac sepe numero viros aliquos eorum ca-
uernas ingredi, ipsosq; irritare aiunt. Illorum
autem capita rane marine proxima extant,
reliqua partes gobijs, branchie ceteris pisci-
bus. Et cap. seq. In Heraclea, quæ in Ponto
est, & in Rhegio defossos pisces innasce legitur,
qui iuxta amnes aquatilesq; regiones incolunt.
Cum verò certo tempore hæc exsiccantur, ex-
arescuntq; in terram iter contendunt. Postea
autem, terra magis desiccata, humorem in-
sectantes ad siluam confugiunt. Postremò ve-
rò hæc*

rò hac arefacta, adhuc in humore persene-
rant, quemadmodum animalia, quæ in late-
bris remorantur. Cùm autem eos effodiunt,
antequam aquarum successio eueniat, motu
demum corporum ipsos viuere approbant. Ac
rursus seq. cap. Apud Paphlagoniam, effossos
ex altis scrobibus pisces oriri asserunt, virtute
quidem præstantissimos, in locis, ubi nulla pro-
pè restagnant aquæ, sola tellure vitam illis sup-
petente. Eadem prorsus retulit Plinius: ea-
dem alij attigerunt.

§. X.

Fossiles pisces à Seneca non rectè esse ne-
gatos.

Seneca tamen hæc, vt fabulosa, videtur
ridere, dum scribit: *Multa tibi, hoc loco, in
mentem venere, quæ urbanè, in re incredibili,
fabuloseq; dicas: Non cum retibus aliquem,
aut cum hamis, sed cum dolabra ire piscatum.
Expecto, vt aliquis in mari venetur. Quid
ejus autem, quare pisces in terrã non transeant,
si nos maria transimus? Permutabimus sedes.
Sunt & argumenta, quæ pisces hos tol-
lunt è medio, vt non nemo arbitratur.*

1. Quo pacto pisces ibi generentur, vel eò per
terras penetrent? 2. Cùm nullum animal ex-
tra suum viuere possit elementum, ad longiu-
sculum

Senec.
Natural.
qq. lib. 3.
c. 17.

Francisc.
Ferd de
Corduba.
in Didasc.
cap. xi.